

Med Hensyn til Hyslinge Station skal jeg nævne, hvad der for Resten allerede er nævnt af den ærede Ordfører, at det er et Spørgsmaal, som først senere kommer til Afgørelse, først ved Besigtigelsen af, hvor de enkelte Stationer skulle placeres, og ved Afgørelsen af Enkelthederne i den Retning, saa det er et Spørgsmaal, som senere vil rejse sig af sig selv. Lad os først blive enige om Anlægget af selve Banelegemet, saa kunne vi tale om, hvor Stationerne skulle ligge. Dette Punkt volder mange Gange de allerstørste Vanskeligheder, de allerstørste Spøstatter og Forhandlinger i det uendelige, og tilfredsstillende alle, kunne vi ingenlunde vente. Men, som sagt, det er et Spørgsmaal, som først kommer til Afgørelse paa et senere Stadium, og som Ministeren ikke paa nogen Maade er eneraadende over.

J. Pedersen: Naar det ærede 5te Medlem for København (P. Knudsen) var saa begejstret for Statsdrift, at han endog vilde have, at Staten skulde drive den eventuelle Bane i Stedet for at overlade den til Jydsk Jærnbane Selskab i Forpagtning, kan jeg paa ingen Maade være enig med det ærede Medlem, dels fordi jeg principielt aldeles ikke er saa begejstret for at faa Staten til at gøre alt, men ogsaa fordi det forekommer mig aldeles indlysende, at hvis Staten skulde drive dette Stykke Bane fra Nyborg til Ringe, medens det Jydsk Jærnbane Selskab drev sin egen Bane, vilde Staten langt fra faa det Udbytte af Banen, som den vilde faa ved at forpagte den nu til Jydsk Jærnbane Selskab selv paa rimelige Betingelser. Af de Bemærkninger, der i øvrigt ere fremkomne, er der en, som i ikke ringe Grad underer mig. Den ærede Ordfører ytrede nemlig, at han ikke ser, at der er noget som helst i Vejen for at antage, at det Jydsk Jærnbane Selskab vilde gaa ind paa den Forhøjelse i Forpagtningsafgiften, som det ærede Flertal nu vil foreskrive Selskabet. Den højtærede Minister udtalte sig mere ubestemt, lidt mere ubestemt endog, end jeg forudsatte, thi den ærede Minister har selv tidligere gjort opmærksom paa, at da man i Fjor forhandlede om et Forslag, som havde den samme Afgift til Grundlag, uden at spørge det Jydsk Jærnbane Selskab derom, og da man her i Tinget havde sagt fra forskellige Sider, at det gaar det Jydsk Jærnbane Selskab ikke ind paa, og man saa spurgte det, om det vilde gaa ind derpaa, protesterede det derimod, det er Ministerens egne Ord. Jeg kan ikke skønne, at der i den Henseende skulde være foregaaet en saadan Forandring i det Jydsk Jærnbane Selskabs Opfattelse, at det i Nar skulde lade

sig bevæge til at betale 28—30,000 Kr. — deromkring vil det blive — mere i Forpagtningsafgift aarlig end Minimum af den Afgift, der blev sat i Overenskomsten. Jeg tror aldeles ikke, at dette Selskab skulde lade sig tvinge til at give 28,000 Kr. mere i Forpagtningsafgift, saa meget mindre som det Jydsk Jærnbane Selskab har forudsat, at naar det skulde gaa ind paa de 2 pCt., vilde det have et Tab ved hele Forpagtningen, der omtrent vilde svare til det Tab, det nu har ved Ringe—Jaaborg Banen. Det eneste, der skulde bevæge det Jydsk Jærnbane Selskab til at gaa ind derpaa, maatte være, om det, som den ærede Minister udtrykte sig, skulde have megen Interesse i at faa Banen anlagt, men der er ikke Tvivl om, at det kan det Jydsk Jærnbane Selskab ikke være interesseret i. Det maa, naar det ser Sagen fra sit eget Standpunkt, snarere ønske at være fri for denne Bane. Det Jydsk Jærnbane Selskab har det godt, som det har det, og dersom det vil vinde noget ved den ene Bane, vil det ogsaa tabe ved den anden. Jeg tror ikke, man kan forudsætte det, som den ærede Ordfører forudsætter, og derfor anser jeg det i Modsetning til den ærede Ordfører for givet, at naar man stiller det Jydsk Jærnbane Selskab et saadant Betingelse, saa siger det nej, og dermed er Sagen bortfaldet. Bestemmelsen om, at dersom Overenskomsten ikke kommer i Stand, skulde Staten eventuelt overtage Banens Drift, foreslaar det ærede Flertal stemt ud af Loven, hvorved man altsaa vil gøre Anlægget fuldstændig afhængigt af den Beslutning, som det Jydsk Jærnbane Selskab maa tage, og i hvilken Retning den vil falde, derom nærer jeg ingen Tvivl.

Endnu skal jeg sige et Par Ord om Forudsætningen. Jeg har fremhævet i Betænkningen, at efter den Forudsætning, som indeholdes i Loven af 16de Juni 1879, maatte efter min Mening Beboerne i de paagældende Egne være berettigede til at vente, at naar der en Gang blev foreslaaet en Bane, vilde det blive en Statsbane og i det hele, at det ogsaa vilde blive til Virkelighed, at den Bane, man i 1879 ønskede fra Jaaborg til Ringe, ogsaa skulde fortsættes som Statsbane. Den samme Forudsætning er i sin Tid kommen ind i Loven paa Rigsdagens Initiativ, den er sat ind af det andet Ting og godkendt af dette Ting og derefter af den ærede Minister, og han har ved forskellige Lejligheder under denne Sags Behandling haade i Fjor og i Nar tydelig nok givet til Kende, at han betragtede det som en politisk Arb., som kommende Regjeringer havde at realisere. Den ærede Minister sagde i Fjor ved Indbringelsen af